

Oğlan ve Sığırcıklar

Çınar BİBER

Ođlan ve Sıđırcıklar

Çınar BİBER

Theo, parkın kenarındaki eski ahşap bankta oturuyordu; eskiz defteri dizlerinin üzerinde açtı. Güneş batmaya başlarken gökyüzü yumuşak bir pembeye dönüyordu. Birden koyu bir kuş bulutu gökyüzünü kapladı. Theo'nun koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Bu, yüzlerce sığırcıktan oluşan bir sürüydü ve hep birlikte uçuyorlardı.

Theo, sığırcıkların kusursuz bir uyum içinde süzölüp dönüşünü hayranlıkla izledi. Dev bir kuş gibi hareket ediyor, birbirlerine hiç çarpmadan kıvrılıp dönüyorlardı. Kalemını kaptı ve onların dansını kâğıda geçirmeye çalıştı. Kısa, kıvrırcık siyah saçları esintide dalgalandı. 'Bunu nasıl yapıyorlar?' diye fısıldadı.

Tam o sırada Theo'nun dedesi Lou, ahşap bastonunu yere vura vura patikadan yukarı geldi. 'Yine sığircıkları mı izliyorsun, Theo?' diye sordu sıcak bir gülümsemeyle. Theo başını salladı. 'Gökyüzünde bir resim gibi hareket ediyorlar, dede. Hep birlikte, bir takım gibi.' Dede Lou yanına oturdu. 'Doğru, Theo. Sığircıklar gökyüzünün en iyi takım oyuncularıdır.'

Theo sonraki birkaç günü fırsat buldukça sığırcıkları izleyerek geçirdi. Sözsüz konuşuyor gibi görünmelerine dikkat etti. Bir kuş dönüyor, diğerleri de yumuşak, akıcı bir dalga gibi onu izliyordu. Theo eskiz defterinin sayfalarını onların kıvrılan şekilleriyle doldurdu. Gök mavisi tişörtü kurşun kalem lekeleriyle kaplanmıştı.

Bir öğleden sonra Theo'nun aklına bir fikir geldi. Sığırcıkların kusursuz bir uyum içinde birlikte uçuşunu gösteren büyük bir sanat projesi yapacaktı. Herkesin takım çalışmasının ne kadar güzel olabileceğini görmesini istiyordu. En iyi arkadaşı Mira'yı bulmaya koştu; Mira yeşil kapüşonlusuyla oynuyordu. 'Mira, yardımına ihtiyacım var!' diye seslendi. 'Dev bir sığırcık sürüsü yapacağım!'

Mira'nın ela gözleri heyecanla parladı. 'Kulağa harika geliyor!' dedi; mor boncuklu bileziği, ellerini çırparken şıngırdadı. 'Neye ihtiyacımız var?' Theo ona eskizlerini gösterdi. 'Bol bol kâğıt, makas, yapıştırıcı ve ip,' dedi. 'Ve tıpkı kuşlar gibi birlikte çalışmamız gerekiyor.' Mira sırtıttı. 'Malzemeleri ben toplarım!'

Ertesi gün Mira büyük bir sanat malzemeleri kutusuyla geldi. 'Kâğıt, keçeli kalem ve yapıştırıcı getirdim!' diye duyurdu. Theo'nun arkadaşı Sam de sarı sırt çantasını taşıyarak geldi. Sam uzun boylu ve yapılıydı; yuvarlak gözlükleri ona çok akıllı bir görünüm veriyordu. 'Ölçme ve kesme işinde iyiyimdir,' dedi Sam. 'Büyük şekillerde yardımcı olabilirim.'

Üç arkadaş malzemelerini parktaki çimenlere yaydılar. Theo, sığırcıkların kıvrımlar ve burgular içinde nasıl hareket ettiğini gösterdi. 'Her kuşu yapmamız gerekiyor, ama bir yapboz gibi birbirine uymaları lazım,' diye açıkladı. Sam cetveliyle dikkatlice ölçtü. Mira makasıyla kuş şekilleri kesti. Theo kıvrılan desenleri çizdi.

Bu zor bir işti. Bazı kuşlar tam oturmuyordu ve yapıştırıcı ortalığı batırıyordu. Mira'nın at kuyruğu, daha fazla şekil kesmeye koşarken zıplıyordu. Sam gözlüklerini düzeltti ve ölçüleri yeniden kontrol etti. 'Bu çok zor,' dedi Mira. 'Belki de vazgeçmeliyiz?' Theo başını salladı. 'Sığırcıklar vazgeçmez. Doğru yapana kadar denemeye devam ederler.'

Tam o sırada Dede Lou bastonuyla yanlarından geçti. Çocukların çalıştığını görünce gülümsedi. 'Biliyor musunuz,' dedi, 'sığırcıkların hepsi tek başına uçmaz. Bir takım olarak çalışırlar ve gökyüzünde böyle şaşırtıcı şekiller yapabilmelerinin nedeni budur.' Çocuklar birbirlerine baktılar. 'Yeniden deneyelim,' dedi Sam. 'Birlikte.'

Theo'nun bir fikri vardı. 'Her birimiz sürünün bir bölümünden sorumlu olalım,' dedi. 'Mira, sen öndeki kuşları yap. Sam, sen ortadakileri yap. Ben arkadakileri ve kıvrımları yapacağım.' Hepsi başlarını salladı. Takımlar hâlinde çalışınca parçalar birbirine uymaya başladı. Sürü çimenlerin üzerinde şekillenmeye başladı; kâğıt kuşlardan oluşan güzel bir burgu.

Mira'nın öndeki kuşları zarıfçe kıvrıldı. Sam'in ortadaki kuşları şekli sağlam tuttu. Theo'nun kıvrımları her şeyi birbirine bağladı. Saatlerce çalıştılar ve daha çok arkadaş yardıma geldi. Bazıları kâğıt kesti, bazıları yapıştırdı, bazıları ipi tuttu. Herkesin bir işi vardı ve herkes yardım etti. Dev sürü, tıpkı gökyüzündeki gerçek sığırcıklar gibi giderek büyüdü.

Sonunda eseri iki ağacın arasına astılar. Kâğıt kuşlar, tıpkı sığırcıkların yaptığı gibi, esintide dans ediyor gibiydiler. 'Çok güzel!' dedi Mira, aralıklı dişleriyle kocaman gülümseyerek. Sam başını salladı. 'Bunu birlikte yaptık.' Theo eserlerine baktı. Herkes yardım ettiği için hayal ettiğinden çok daha harikaydı.

Dede Lou bitmiş projeyi görmeye geldi. 'Bu muhteşem,' dedi. 'Siz çocuklar tıpkı sığırcıklar gibi bir takım olarak çalıştınız. Herkes işbirliği yaptığında şaşırtıcı şeyler olabilir.' Theo gülümsedi. Önemli bir şey öğrenmişti: Sürüyü tek bir kuş oluşturmaz ve sanatı tek bir kişi yapmaz. Herkesin birlikte çalışması gerekir.

O akşam Theo bankta oturup gerç k sığircıkların gökyüzünde süz l ş n  izledi. Tıpkı kâğıt s r s  gibi tek bir varlık gibi hareket ediyorlardı. Arkadaşlarıyla birlikte  alışarak ne kadar  ok Őey bařardıklarını d ř nd . İ i sevin le doldu. Kalemmini aldı ve yeniden  izmeye bařladı; bu kez resme arkadaşlarını da ekledi.

Theo, takım çalışmasının büyük işleri mümkün kıldığını öğrendi. Tıpkı gökyüzündeki sığırcıklar gibi, insanlar işbirliği yaptığında olağanüstü bir şey yaratabilirler. Sanat projesi artık okul koridorunda gururla asılıydı; herkese birlikte çalışmanın hayalleri kanatlandırmanın en iyi yolu olduğunu hatırlatıyordu.